

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.:255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

До реєстр. № 0130 від 27.10.2021
Президент України

ВИСНОВОК

на проект Закону України «Про ратифікацію Європейської конвенції про скасування легалізації документів, складених дипломатичними агентами чи консульськими посадовими особами»

У законопроекті пропонується ратифікувати Європейську конвенцію про скасування легалізації документів, складених дипломатичними агентами чи консульськими посадовими особами (далі – Конвенція), вчинену 7 червня 1968 року в м. Лондоні, яка «набирає чинності для України через три місяці з дати здачі Україною на зберігання її ратифікаційної грамоти» (п. 1). Крім цього, у його п. 2 встановлено, що «цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію з 1 січня 2023 року».

Законопроект на момент підготовки висновку не включений до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2021 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 2 лютого 2021 року № 1165-ІХ. Водночас до Плану включений проект Закону України «Про приєднання України до Європейської конвенції про скасування легалізації документів, складених дипломатичними або консульськими агентами 1968 року» (п. 367). Вочевидь йдеться про врегулювання одного й того ж питання, однак у Плані передбачено дещо інший механізм надання Україною згоди на обов'язковість для неї Конвенції, а саме – приєднання до Конвенції, а не її ратифікація. Проте обрана у поданому законопроекті форма надання згоди України на обов'язковість для неї міжнародного договору, на нашу думку, відповідає ч. 1 ст. 6 Конвенції, згідно з якою «Конвенцію відкрито для підписання державами-членами Ради Європи. Вона підлягає ратифікації».

Згідно зі ст. 1 цієї Конвенції для її цілей «легалізація означає лише формальну процедуру, що використовується для *засвідчення справжності підпису* на документах, статусу, в якому перебувала особа, що підписала документ, та, у відповідних випадках, *автентичності відбитку печатки або штампу*, якими скріплений документ». Зазначена Конвенція застосовується до документів, які складені дипломатичними агентами чи консульськими посадовими особами, що діють у межах своїх офіційних повноважень та на

виконання своїх функцій на території будь-якої держави, які були пред'явлені: на території іншої Договірної Сторони або дипломатичними агентами чи консульськими посадовими особами іншої Договірної Сторони, які виконують свої функції, на території держави, що не є Стороною цієї Конвенції, а також до посвідчувальних написів, зокрема до тих, що фіксують існування документа або факту на певну дату, та до засвідчення справжності підписів, що здійснюється дипломатичними агентами чи консульськими посадовими особами (ст. 2 Конвенції). При цьому, згідно зі ст. 4 Конвенції «кожна Договірна Сторона у разі необхідності передбачає перевірку автентичності документів, до яких застосовується ця Конвенція. Таке перевірка не тягне за собою сплати жодних зборів та витрат і здійснюється у найкоротший строк».

Ратифікація Конвенції забезпечить звільнення від легалізації документів, складених дипломатичними агентами чи консульськими посадовими особами таких країн як: Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії, Федеративна Республіка Німеччина, Королівство Іспанія, Італійська Республіка, Республіка Польща, Португальська Республіка, Республіка Молдова, Російська Федерація, Республіка Румунія, Французька Республіка, Чеська Республіка та інших країн – членів Ради Європи (п. 8 пояснювальної записки).

Законопроект відповідає вимогам п. «є» ч. 2 ст. 9 Закону України «Про міжнародні договори України» та п. «а» ч. 1 ст. 14 Віденської конвенції про право міжнародних договорів 1969 року щодо надання згоди на обов'язковість міжнародного договору шляхом ратифікації у випадку, якщо така ратифікація передбачена у самому міжнародному договорі.

З огляду на вищевикладене і з урахуванням погодження законопроекту з Міністерством закордонних справ України, Міністерством економіки України, Міністерством фінансів України, Міністерством цифрової трансформації України, Міністерством юстиції України, Головне управління не має заперечень щодо можливості прийняття поданого проекту. Разом з тим, вважаємо за доцільне звернути увагу на таке:

1. У п. 5 пояснювальної записки до проекту визначено, що «реалізація проекту Закону призведе до зменшення фактичних доходів державного бюджету за кодом класифікації бюджету 22060000 «Кошти, отримані за вчинення консульських дій» у розмірі 115094 грн (фінансово-економічні розрахунки до проекту Закону додаються)». У зв'язку з цим зазначимо, що згідно з вимогами ст. 91 Регламенту Верховної Ради України та ст. 27 Бюджетного кодексу України у разі, якщо внесення законопроекту, призведе до зміни показників бюджету, які передбачають зменшення надходжень бюджету до законопроекту мають подаватися пропозиції змін до законодавчих актів щодо скорочення витрат бюджету та/або джерел додаткових надходжень бюджету для досягнення його збалансованості.

2. Згідно з п. 8 Конвенції «будь-яка Договірна Сторона під час підписання чи або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття чи приєднання може визначити територію або території, до яких застосовуватиметься ця Конвенція». З огляду на це вважаємо за доречне уточнити чи поширюватиметься дія Конвенції на тимчасово окуповані внаслідок збройної агресії Російської Федерації території України у Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим та місті Севастополі.

Керівник Головного управління

С. Тихонюк

Вик.: О. Куціпак, О. Макаренко

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ТИХОНЮК СВІТЛАНА АНДРІЇВНА
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA1040000008BF77900E1514902
Дійсний до: 28.05.2022 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 16/03-2021/370460 від 29.11.2021

728528